

Rapport

Rapport over een klacht over het college van burgemeester en wethouders van Beesel.

Datum: 11 maart 2011

Rapportnummer: 2011/086

Klacht

Verzoekers klagen erover dat het college van burgemeester en wethouders van Beesel hun klacht over de behandelingsduur van een beslissing op bezwaar niet in behandeling heeft genomen, omdat het gebruikelijk zou zijn in gemeenteland om reeds in de ontvangstbevestiging deze termijn standaard te verdagen naar 18 weken.

RAPPORT

1. Op 4 mei 2010 dienden verzoekers een klacht in bij het college van burgemeester en wethouders. Zij klaagden erover dat de gemeente in de ontvangstbevestiging op hun bezwaarschrift toepassing geeft aan artikel 7:10 lid 3 van de Algemene wet bestuursrecht. Uit eerdere procedures is het verzoekers gebleken dat de gemeente standaard de beslistermijn verdaagt. Onder verwijzing naar de Memorie van Toelichting gaven verzoekers aan dat de verdagingsmogelijkheid slechts voor bijzondere gevallen is bedoeld en dat hiervan geen sprake is. Bovendien maken verzoekers het college erop attent dat de beslistermijnen aanzienlijk zijn verruimd waardoor de termijn al zeker daadwerkelijk haalbaar moet zijn. Verzoekers zijn van mening dat het standaard verdagen van de beslistermijn niet behoorlijk is. In hun brief schreven verzoekers onder meer:

"...Ons is opgevallen dat u stelselmatig - gezien de procedures die wij sedert 2005 met u moeten voeren: feitelijk altijd - toepassing geeft aan artikel 7:10 lid 3 Algemene wet bestuursrecht om zo de standaard wettelijke beslistermijn systematisch, categorisch en structureel te overschrijden door middel van ongemotiveerde verdaging.

Wij dienen dan ook een klacht in tegen deze schandelijke werkwijze en eisen onmiddellijke stopzetting van het standaardverdagensbeleid en het schenden van de standaardbeslistermijn..."

2. In reactie op de klacht schreef het college van burgemeester en wethouders bij brief van 1 juli 2010 (welke verzoekers niet heeft bereikt en op 13 augustus 2010 opnieuw aan hen is verstuurd):

"Op grond van artikel 7:10 lid 1 en artikel 7:13 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) beslissen wij binnen 12 weken op het bezwaar. Deze termijn kunnen wij op grond van artikel 7:10 lid 3 Awb zonder toestemming van bezwaarmaker met 6 weken verlengen. Het enige vereiste is, dat wij hiervan schriftelijk mededeling moeten doen. Een bezwaar moet dus binnen 18 weken (12 + 6 weken) na afloop van de bezwarentermijn zijn afgehandeld.

Het is juist dat wij al in de ontvangstbevestiging de termijn verlengen van 12 naar 18 weken. Dat is gebruikelijk in gemeenteland. Dit betekent echter niet dat wij standaard op deze 18 weken aansturen. Integendeel juist. Wij proberen te allen tijde zo spoedig en zorgvuldig mogelijk een beslissing op bezwaar te nemen.

Wij voldoen aan onze zorgplicht om zo spoedig en zorgvuldig mogelijk binnen de wettelijke termijn een beslissing op bezwaar te nemen. Het feit dat onze interne werkwijze dusdanig is ingericht dat we de termijn binnen het wettelijke kader verlengen, doet daar dus niet aan af.

Met inachtneming van art. 9:8 lid 2 Awb hebben wij daarom besloten uw klacht niet verder in behandeling te nemen. Artikel 9:8 lid 2 Awb bepaalt dat het niet verplicht is de klacht te behandelen indien het belang van de klager dan wel het gewicht van de gedraging kennelijk onvoldoende is. Het doel van een klachtbehandeling is naast het oplossen van het concrete probleem het herstel van vertrouwen. Met de klachtbehandeling kunnen deze doelen in casu niet bereikt worden."

3. Verzoekers waren het met deze reactie niet eens en wendden zich op 5 september 2010 tot de Nationale ombudsman. De Nationale ombudsman stelde een onderzoek in naar de klacht en stelde het college van burgemeester en wethouders hierbij de vraag welke bijzondere omstandigheden in de gemeente Beesel zouden rechtvaardigen om de beslistermijn reeds in de ontvangstbevestiging standaard te verlengen. Deze vraag klemde temeer omdat de gemeente in haar reactie op de klacht aangaf in veel gevallen de verdagingperiode niet nodig te hebben maar naar een spoedige en zorgvuldige beslissing op bezwaar te streven.

4. In reactie hierop gaf het college van burgemeester en wethouders aan dat zij het vanuit het oogpunt van klantvriendelijkheid beter vinden om de beslistermijn direct te verlengen. Zij doen dit om een volledige heroverweging van het besluit te kunnen nemen waarbij tevens onderzocht wordt of wetten, regels en beleid zijn gewijzigd. Om te voorkomen dat gedurende de procedure de behandelingstermijn moet worden verlengd, kiezen zij voor de langst mogelijke termijn. Zij geven aan dat niettemin gestreefd wordt naar een goede en tijdige afhandeling van de bezwaarschriften en dat zij hier in de meeste gevallen ook in slagen. Tevens geven zij aan dat in het geval van verzoekers meerdere procedures lopen en dat het tijd kost de stand van zaken zorgvuldig in beeld te brengen.

Beoordeling

5. Het beginsel van fair play houdt voor overheidsinstanties in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Dit beginsel brengt met zich mee dat een bestuursorgaan brieven welwillend en adequaat dient te interpreteren en binnengekomen klachten volgens de bepalingen van hoofdstuk 9 van de Algemene wet bestuursrecht dient te behandelen.

6. In zijn rapport 2001/085 van 27 maart 2001 (zie hiervoor Achtergrond, onder 2.) oordeelde de Nationale ombudsman dat het in beginsel te billijken is dat de indiener van een bezwaarschrift reeds bij de bevestiging van de ontvangst daarvan, in kennis wordt gesteld dat de termijn voor de beslissing wordt verdaagd indien op voorhand wordt

voorzien dat de termijn niet zal worden gehaald. Een dergelijke verdaging is echter bedoeld voor bijzondere gevallen, waarin een belangenafweging vooraf is gemaakt. Het staat een bestuursorgaan daarom niet vrij om standaard, of structureel gebruik te maken van de mogelijkheid om de beslissing op een bezwaarschrift met vier weken te verdagen.

7. De Nationale ombudsman is dan ook van oordeel dat het argument van de gemeente om uit het oogpunt van klantvriendelijkheid de langste termijn aan te geven geen hout snijdt. Bovendien acht de Nationale ombudsman het argument van de gemeente dat een volledige heroverweging van de beslissing plaatsvindt geen reden om de termijn standaard te verdagen daar dit in het nemen van een beslissing op bezwaar reeds ligt besloten. Temeer nu de beslistermijnen met de inwerkingtreding van de Wet dwangsom en beroep zijn verlengd, ziet de Nationale ombudsman geen reden deze termijn standaard te verlengen. Niet gebleken is dat de gemeente de standaardverdaging tijdelijk gebruikt om een toename van bezwaarschriften binnen de organisatie in goede banen te leiden of om eventuele achterstanden in te halen. Het argument van de gemeente dat in het geval van verzoekers de beslistermijn is verlengd omdat in hun geval meerdere procedures naast elkaar lopen en de gemeente om die reden de zaken goed in beeld wenst te brengen, kan de Nationale ombudsman billijken. Dit dient dan wel als bijzondere en tijdelijke situatie te worden gezien en biedt geen grond voor het standaard verdagen van alle bezwaarschriften.

8. De Nationale ombudsman concludeert dan ook dat de wet weliswaar de mogelijkheid biedt om de beslissing op bezwaar te verdagen, maar dat dit geen reden is om verzoekers klacht over het standaard verdagen van de beslistermijn niet in behandeling te nemen. De Nationale ombudsman acht de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het college van burgemeester en wethouders van Beesel, is gegrond wegens strijd met het beginsel van fair play.

Aanbeveling

Gelet op het voorgaande beveelt de Nationale ombudsman het college van burgemeester en wethouders aan in het vervolg ervan af te zien om reeds in de ontvangstbevestiging de beslistermijn op een bezwaarschrift standaard te verdagen.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Achtergrond

1. Algemene wet bestuursrecht

Artikel 7:10 eerste en derde lid:

"1. Het bestuursorgaan beslist binnen zes weken of - indien een commissie als bedoeld in artikel 7:13 is ingesteld - binnen twaalf weken, gerekend vanaf de dag na die waarop de termijn voor het indienen van het bezwaarschrift is verstreken.

3. Het bestuursorgaan kan de beslissing voor ten hoogste zes weken verdagen."

Artikel 9:8, tweede lid:

"2. Het bestuursorgaan is niet verplicht de klacht te behandelen indien het belang van de klager dan wel het gewicht van de gedraging kennelijk onvoldoende is."

2. Nationale ombudsman (rapport 2001/085 van 27 maart 2001, p. 3 e.v.)

Termijnen in het bestuursprocesrecht zijn voor de belanghebbende doorgaans fatale termijnen. Uit een oogpunt van een op dit punt na te streven gelijkheid tussen overheid en burger, en van de geloofwaardigheid van de overheid, behoren bestuursorganen zich evenzeer strikt gebonden te achten aan wettelijke voorschriften inzake voor hen geldende wettelijke termijnen. Dat geldt temeer wanneer de desbetreffende wettelijke voorschriften (enige) ruimte bieden voor het verlengen van de duur van de besluitvorming. Van een bestuursorgaan mag een zodanige inrichting van de organisatie worden verlangd dat termijnoverschrijding wordt voorkomen, aangezien organisatorische en administratieve problemen alsmede personele onderbezetting veelal wel een verklaring, doch geen rechtvaardiging voor een termijnoverschrijding vormen.

Bekend is dat bezwaarschriften veelal niet binnen de daarvoor, in de Algemene wet bestuursrecht gestelde, termijnen worden afgehandeld. Indien, gelet op de werkvoorraad, op voorhand wordt voorzien de termijn niet zal worden gehaald is het in beginsel te billijken dat de indiener van een bezwaarschrift reeds bij de bevestiging van de ontvangst daarvan, er van in kennis wordt gesteld dat de termijn voor de beslissing wordt verdaagd. Een dergelijke verdaging is echter, blijkens de memorie van toelichting, bedoeld voor bijzondere gevallen. Door het standaard, of structureel gebruik maken van de mogelijkheid om de beslissing op een bezwaarschrift te verdagen komt het bestuursorgaan de ingevolge artikel 7:10 van de Algemene wet bestuursrecht op hem rustende rechtsplicht niet na.

6

2010.09925

2010.09925

de Nationale ombudsman